

услаждаваше твърде много отъ сладкоречіето мѣ; а коги са отделише отъ него, спѣршаше мѣ въ рѣката по доста жалтици въ вѣзель, и тѣршаше си прѣста на устата, за белагъ да малчи, и да мѣ не благодари. Побѣрза сега кѣмъз тогова добросѣрдечній и лековерній Аза, и намери го чи ѳоще обадваше съ двете си жѣни и седѣмъ-таѣхъ си деца. Тѣи като го видѣха тѣѣ измененъ и съ таквасъ сѣдрана дрѣха, едвамъ го познаха. Женските деликатни очи неможаха да гледатъ таквось необично и нечлавно лице много време, и, да не би имъ са испоплашили децата, повождатъ ги и отхождатъ съ таѣхъ изъ градината; Ёмирьо като изслѣша обстоятелно сичките приключеніа на благодетела си, за които са прѣстрѣваше чи ушь нищо не чѣлз и неразѣмалъ до сега; поѣказа мѣ съ рѣка единъ столъ, който беше далечъ отъ трапезата, и защото беше сам-си ситъ и добре напоенъ, забрави и да попита Аза, да ли е гла-